

rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 3 września 1921 roku (Dz. U. R. P. № 89 poz. 663) otrzymuje brzmienie następujące: „Urzędy, wydające badanym świadectwa powyższe, pobierają opłatę w wysokości 5,000 mk., z których 25% na korzyść lekarza badającego, a reszta na rachunek dochodów Ministerstwa Zdrowia Publicznego. Koszta przejazdu lekarza pokrywa strona zainteresowana. Osoby, składające prawomocne świadectwo ubóstwa, mogą być zwolnione całkowicie lub częściowo z opłaty, co musi być zaznaczone w świadectwie i w podaniu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

842.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 12 października 1922 r.

o taksie aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz w myśl § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zamiast cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 82, poz. 729).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 12.IX.22 r. poz. 842.

Taksa za prace przy recepturze.

(TAXA LABORUM).

	Mk. fen
1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych o ile nie pobiera się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18, 19 i 20, bez względu na ilość	120.—
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników. Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	300.— 70.—
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	400.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	85.—
4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones), zawiesino-napary, powidełka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 250 gramów.	530.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 250 gramów	110.—
Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek bądź środków, bez względu na ich liczbę i ilość a także ogólną wagę	130.—
Za dodanie i zmieszanie z nimi jakichkolwiek składników, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	85.—
5. Za rozważenie płynów na dozy za każdą	40.—
6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważeniem) szklanych ampułek, za pierwsze trzy	570.—
za każdą następną	50.—
7. Za sterylizację cieczy nie w ampułkach, bez względu na ilość	570.—
8. Za przyrządzenie plastra lub maści z dwóch lub kilku środków w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	450.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gramów	90.—
9. Za rozważenie maści na dozy nieprzekraczające 5 gramów za każdą :	35.—
10. Za krajanie lub proskowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilości włącznie do 100,0	210.—
Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	60.—
Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wv-	

dawać i oceniać należy jako proszek o grubny (grossus), o ile nie przepisano „pulvis subtilissimus”.

11. Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość w ilości nieprzekraczającej 200 gramów . . . . .

Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gr. . . . .

12. Za rozważenie ziół, jak również o grubnych lub subtelnym proszków, za każdy proszek lub dawkę. . . . .

13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielanie jej na pigułki, za pierwsze 30 pigulek . . . . .

Za każde następne 30 pigulek po . . . . .

I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się jak „boli”.

II. Za przesypanie pigulek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej niż 2,0 na każde 30 pigulek. Jeżeli w receptce nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widłaku (Lycopodium).

b) Za pokrycie pigulek kolodjonem, za każde 30 pigulek . . . . .

c) Za pokrycie pigulek balsamem toluzańskim, za każde 30 pigulek . . . . .

d) Za pokrycie srebrem, za każde 30 pigulek . . . . .

e) Za pokrycie pigulek żelatyną, karukiem, kieratyną, za każde 30 pigulek . . . . .

Przy powyższych robotach jest wliczona i cena użytego materiału.

14. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk . . . . .

Powyżej 5, za każdą sztukę . . . . .

15. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gumosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk . . . . .

Powyżej 20 sztuk za każdą . . . . .

16. Za przygotowanie i podzielenie czopków (suppositoria) i gałek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę . . . . .

17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw. . . . .

Za każde następne 20 cm. kw. . . . .

Za użyte płótno za 1 cm. kw. . . . .

Za użyty sparadrap za 1 cm. kw. . . . .

Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się na 20 cm. kw. 3,0 masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1,5.

Jeżeli nie wskazana jest ilość plastra, a oznaczona jedynie jego wielkość, to opłatę

Mk. fen.

za zużyty plaster oblicza się podług poniższej tablicy:

	cm. kw.	zwykl.	cienk.
1. Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2. „ chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3. „ volae manus minoris			
4. „ „ majoris	75	12,0	6,0
5. „ palmae „ minoris			
6. „ „ majoris	125	20,0	10,0
7. „ voluminis libri octavi	200	30,0	15,0
8. „ „ „ quarti	400	60,0	30,0

18. a) Za sygnaturę z odpisem recepty i kartką do przyklejania sygnatury . . . . .

b) Za kartkę z firmą apteki, nazwiskiem chorego i sposobem użycia lekarstwa, a w razie potrzeby i odpisem recepty . . . . .

c) Za opieczutowanie lekarstwa wraz z materiałami do tego niezbędnymi . . . . .

d) Za owiązanie, pieczętkę i kartkę przy sprzedaży odręcznej . . . . .

Za dozowanie proszków wydawanych w odręcznej sprzedaży za każdy . . . . .

Opłaty, za opakowanie wymienione w tym ustępie, mogą być pobierane jedynie w tym wypadku, gdy przy wydawaniu lekarstwa zostało ono uzupełnione w sposób przewidziany w punktach a, b, c lub d.

19. Za wydanie lekarstwa za receptą . . . . .

20. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać . . . . .

Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito” „statim”, opłata dodatkowa nie może być pobierana.

21. Za napełnienie kapsułek żelatynowych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie z należnością za rozważenie i kapsułkę, do 20 sztuk za każdą . . . . .

Ponad 20 za każdą . . . . .

843.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 11 października 1922 r.

w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a krajami: Estonją, Kanadą, Palestyną, Wielką Brytanią i Irlandją.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Od dnia 1 listopada 1922 r. zaprowadza się wzajemną wymianę paczek pocztowych między Polską a krajami: Estonją, Kanadą, Palestyną, Wielką Brytanią i Irlandją.